

L'union fait la force bis

COLUMN – Christian Laporte – 4/8/2024 – Leestijd 3 minuten

🔖 LEES LATER 📺 SCHENK 🔄 DEEL

Een halt aan een nieuw, islamitisch, communautarisme in het onderwijs?

foto © Monstera Productions - Pexels.com

Volgens Jean-Claude Laes is het Schoolpact het Trojaanse paard geworden van een snelgroeiend islamitisch communautarisme. Tijd om het te herzien.

Artikel geschonken door Christian Laporte.

Dit artikel wordt u gratis aangeboden door een abonnee van Doorbraak

Vindt u het interessant? Neem dan vandaag uw eigen gratis proefabonnement van 30 dagen.

PROBEER 1 MAAND GRATIS

Het onderwerp is en blijft een groot taboe in Franstalig België. Men had het kunnen aankaarten gedurende de laatste kiescampagne, maar het bleek absoluut onbespreekbaar: de mijns inziens overdreven *communautaristische* aanpak, in alle betekenissen van dat woord, in acht islamitische, Brusselse scholen had nochtans een perfecte aanleiding ervoor kunnen zijn.

Pluralisme

Die acht islamitische scholen worden niet alleen gesubsidieerd door de Fédération Wallonië-Bruxelles, maar ze hebben ook een wat mij betreft verbazingwekkende overeenkomst met de SEGEC, het Secrétariat général de l'enseignement catholique, het Franstalige alter ego van het Katholiek Onderwijs Vlaanderen.

Voor alle duidelijkheid: de SEGEC heeft die steun gegeven als teken van pluralisme en solidariteit met *collega's* van andere zogenaamd vrije of religieuze scholen. Niet meer dan dat. Dat mag niet worden verward met sommige *troebele* contacten tussen sommige Brusselse socialistische militanten, vaak van Noord-Afrikaanse afkomst. Het soort contacten waarvoor de meest vrijzinnige rode denkers zoals ULB-professor Marc Uyttendaele, de echtgenoot van Laurette Onkelinx, huiveren. Het soort contacten dat ervoor zorgt dat PS-kandidaten het verbod op slachten zonder verdoving niet echt een item van groot belang vinden...

Een liberale vrijzinnige klokkenluider

De almaar grotere vermenging van politiek en islam is een zeer *touchy* onderwerp. Het is *bij ons* niet onder de schijnwerpers gezet door obscure extreemrechtse rakkers, maar door een oud-kabinetschef van ex-minister van Financiën, nu EU-commissaris, Didier Reynders. Jean-Claude Laes is zijn naam. Jurist en fiscalist, voorheen en gedurende twintig jaar liberaal schepen in Sint-Pieters-Woluwe,

professor aan de ULB ook. Laes is een vrijzinnige die zijn ideeën altijd met veel overtuiging verdedigt, maar tegelijk ook altijd openstaat voor een democratisch debat met andersdenkenden.

“Hij ziet een mogelijk gevaar voor de Belgische samenleving omdat die islamitische scholen vaak veel verder gaan dan onze vrije, katholieke scholen”

Vanuit dat perspectief heeft hij een grondige studie gemaakt over wat hij de *tweede communautarisering* noemt. Hij ziet namelijk een mogelijk gevaar voor de Belgische samenleving omdat die islamitische scholen vaak veel verder gaan dan onze vrije, katholieke scholen – die de facto almaar meer pluralistisch zijn.

Laes dacht dat hij makkelijk een Belgische uitgever zou vinden voor zijn (zeer) beargumenteerde studiewerk, maar uiteindelijk heeft zijn boek (moeten?) verschijnen bij L'Harmattan in Frankrijk. En zoals al gezegd werd het ook geen politiek item voor de verkiezingen. Veel kandidaten kenden het werk wel, maar vonden blijkbaar dat het onderwerp niet echt electoraal rendabel was...

Voor Laes is het meer dan noodzakelijk dat katholieken en niet-gelovigen een nieuw unionistisch pact zouden sluiten, zoals bij de geboorte van de Belgische staat, bijna tweehonderd jaar geleden. Eendracht maakt macht, weet u wel. Dat *unionisme* bracht katholieken en liberalen samen: eerst tegen de vermaledijde Hollandse bezetter en daarna tegen buurlanden die de Belgische onafhankelijkheid niet echt apprecieerden. Dat unionisme heeft het bijna twintig jaar uitgehouden, tot de oprichting van de liberale partij.

Een echte scholenapartheid

Waarom dus zulk een nieuw pact? Jean-Claude Laes, die zeker niet mag worden beschouwd als een islamfoob, draait niet rond de pot: het is meer dan tijd om het Schoolpact te herzien, want dat is het Trojaanse paard geworden van een

snelgroeiend islamitisch communautarisme. Laes sluit ook niet uit dat wat er met de scholen aan het gebeuren is, ook kan in andere sectoren en structuren: denk aan vakbonden, mutualiteiten en zelfs de zorgsector.

Voor Laes is het hoog tijd te reageren tegen wat hijzelf maar ook de PS'er Charles Picqué, een van de vaders van het Brusselse gewest, *scholenapartheid* noemen. Picqué weet zeer goed waarover hij spreekt als hij het over de islamisering van Brussel heeft. Ook al is dat vaak niet naar de zin van veel van zijn Brusselse socialistische vrienden, wijlen Philippe Moureaux inbegrepen.

Niet anti-islamitisch

Laes onderstreept ook dat men zijn werk niet moet beschouwen als een anti-islampamflet. Volgens hem zijn trouwens degenen die die islamitische scholen bevolken óók slachtoffer van deze uit de hand gelopen toestand. Integendeel, Laes pleit voor een nieuw schoolpact waarin gekozen wordt voor écht pluralistische scholen.

“Vernieuwing kan alleen maar als de twee grote filosofische pijlers, de katholieken en de vrijzinnigen, elkaar weten te vinden”

Maar Laes weet heel goed dat zulke vernieuwing alleen maar kan als de twee grote filosofische pijlers, de katholieken en de vrijzinnigen, elkaar weten te vinden. En vandaar dus zijn oproep om terug te praten.

Voor de Brusselse hoogleraar is het ook hoog tijd om de neutraliteit van de staat in de grondwet te betonnen. Daarvoor kunnen onze verkozenen zich laten inspireren door het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Categorieën

Zonder categorie

Tags

islamitische scholen

pluralistisch

SEGEC

Personen

Charles Picqué

Didier Reynders

Jean-Claude Laes

Laurette Onkelinx

Marc Uyttendaele

Philippe Moureaux

Christian Laporte